

EN KRİTİK AŞAMA

Ülkemizin içine girdiği seçim maratonunun en kritik etabı olan ve ülkemizin sadece gelecek dört yılını değil yaratacağı sonuçlarla ağır aksak sürdürdüğümüz parlamenter yönetimin de geleceğini belirleyecek olan seçimlere iki aydan kısa bir süre kaldı. İşbirlikçi tekelci yeni İslamcı burjuvazinin gericiilikte ve soygunculukta sınır tanımayan partisi AKP ve onun yöneticisi Davutoğlu, bu seçimlerde izinden gittiği otokrat Erdoğan'ın gösterdiği hedef doğrultusunda anayasayı değiştirecek bir çoğunluğu elde etmenin hesabını yapıyor.

(Devamı 2'de)

MİLYONLARIN YOKSULLUĞU:

AKP'NİN SOSYAL TABANI

Devletin resmi belgelerinde açıklandığına göre, 14 milyona yakın insan direkt AKP iktidarının; yaklaşık 7 milyon insan da AKP'li belediyelerin dağıttığı yardımlarla geçimini sağlamaya çalışmaktadır. Memleketimizde tezgah başında çalışan yaklaşık olarak 15 milyon işçinin yüzde 55'i "mutlak açlık" sınırının altında, vahşi sömürü çarklarının arasında sürünmektedir. Milyonlarca köylü, uygulanan tarım politikaları sonucunda köyünden göçerek şehirlerde açlıkla kıvrınmaktadır. Baskı ve zulüm ise, 12 Eylül askeri faşist diktatörlük günlerini aratır durumdadır.

SAYFA 4'TE

YAŞASIN EMEKÇİ KADINLARIN SAVAŞIM GÜNÜ 8 MART

SAADET SUAT DERVİŞ'İN YAZISI SAYFA 7'DE

100. YILINDA ERMENİ KATLIAMI

hem binlerce yıldır kendi yaşadıkları topraklarda soykırıma uğrayan Ermenilerin kalan nesillerinin belleğindeki tarih, hem de onlara kurtulmaları için yardım eden Türk ve Kürtlerin GERÇEK tarihi, hâlâ vicdanları kanatan bir yara olarak saklı, tanınmayı, bağışlanmayı bekliyor.

SAADET SUAT DERVİŞ'İN YAZISI SAYFA 10'DA

İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS ATEŞİ SÖNDÜRÜLEMEZ!

1 Mayıs 2015, AKP rejimi ile burjuvazinin, emekçi sınıfların ve halkların çıkarlarına aykırı davranmaması için uyarılacağı bir gün olacaktır. Bu uyarının yığinsal ve etkili olması için ülkemizin tüm devrim ve sosyalizm güçlerinin, Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi yanlılarının, emekçilerin, anti kapitalist, anti emperyalist tüm güçlerin etkin katılımının sağlanması gereklidir.

SAYFA 12'DE

EN KRİTİK AŞAMA

(Baştarafı 1'de)

Yeni döneme ilişkin hesaplarını, parlamentoda tek başına iktidar partisi olmanın ötesinde, tek başına anayasayı değiştirecek bir çoğunluk sağlayarak ülkeye 'başkanlık rejimi' adı altında totaliter bir diktatörlük getirmek isteyen Erdoğan'ın istekleri doğrultusunda yapan AKP, üç dönem kuralının parlamentonun dışında bıraktığı deneyimli sayılabilecek geleceğe ilişkin iyi sinyaller vermeyen ekonomi politikası, stratejik derinlik adı altında derin bir bataklığa saplanan dış politikası, ancak İç güvenlik yasası adı altında parlamentodan kavgayla geçirdiği hemen tüm demokratik hakları askıya alan yasayla uygulayabildiği iç politikasıyla hedeflerine ulaşmaktan uzak bir profil çiziyor. İşbirlikçi AKP'nin her seçim uyguladığı ve bugüne kadar her seferinde başarıya ulaşmış "tarafıştı, saflaştı ve konsolide et" taktiği, bu seçimlerde 'paralel yapı' söylemine rağmen tutmamış görünüyor. İttifak yapmakta çok pratik ve pragmatik olan AKP kurmayları bu durum karşısında hemen yüzlerini silahlı kuvvetlere çevirmekten utanmıyor. Çözüm süreci ve paralel yapı söylemi üzerinden askeri vesayet diye dışladıkları eski ve mevcut generallerle kol kola girmekten medet umuyor.

Seçimlerde elde etmek istediği başarıyı esas olarak 'çözüm süreci' demagojisini bir kere daha sövmeye bağlayan işbirlikçi iktidar, HDP'nin seçimlere parti olarak katılma kararı almasıyla bozulan oyunlarını HDP'nin barajın altında kalmasını sağlayarak telafi etmenin hesabını yapıyor. Bunun için elinden geleni yapmaktan geri durmuyor. PKK'li

gerillalarla askeri güçleri karşı karşıya getirip provokasyon çıkarmak dahil her türlü oyunu deniyor. Ülkenin batısından Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle başlayıp, HDP'ye yönelen oyların akışını böylesi oyunlarla engellemek isterken, kendi oy tabanından kaybettiği milliyetçi oyları da yeniden kazanabileceğini umuyor. Ancak tüm kamuoyu araştırmalarının da gösterdiği gibi HDP barajı geçiyor ve durumda AKP bırakın anayasayı değiştirecek çoğunluğu elde etmeyi, ufak bir oy kaymasıyla tek başına iktidar olmanın bile uzağına düşebilme ihtimaline sahip bulunuyor.

Parlamente muhalefetin diğer iki partisi ise her zamanki kaderlerine razı psikolojileriyle seçmenlerine iktidar iradesinin uzağına olduklarını gösteriyor. Yeniden aday belirleme sisteminde ön seçim yaparak yenilenmeye giden CHP'de, yapılan ön seçime rağmen onu iktidara taşıyacak enerji bulunmuyor.

Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde başlattığı yeni söylemiyle ülkenin batısından önemli sayıda oy devşirmeyi başaran HDP, seçimlerin kazandığı kritik önemden kaynaklanan bir özellik olarak esas ana muhalefet partisi olma niteliği taşıyor. İşbirlikçi otokrata karşı açık açık onu başkan yapmayacağını açıklamasıyla hakkında yapılan spekülasyonları izole eden HDP, seçimler yaklaştıkça daha fazla devrimci demokrat, ilerici, barışsever çevre örgüt ve girişim tarafından desteklenir oluyor. Özellikle ülkenin batısından gelişen destek ve dayanışmanın genişleyen çevresi dik-kate alınırsa, HDP bu seçimlerde Cum-

hurbaşkanlığı seçimlerinde aldığı oyları misliyle katlayarak bir oy patlaması yaşayacak ve barajı net bir oranla aşarak geçersiz kılacak performansa sahip görünüyor.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın sözcüleri, onun politik temsilcileri olması gereken sol, sosyalist hareket ve örgütler ise seçimler yaklaştıkça seçimlerde alınacak tutum üzerinden yeni bölünmeler yaşıyor. Geçtiğimiz günlerde büyük iddialarla oluşturulan partiler ve cephe hareketleri aynı sebeple iç gerilim yaşamaktan kaçamıyor. Birleşik Haziran Hareketi'nin (BHH) önemli bir bileşeni, seçimlere parti olarak girme kararı alarak ülke çapında aday gösterirken, iki ayrı bileşeni tabanlarını serbest bırakan açıklamalar yaparak ülkenin içinden geçtiği bu en kritik uğrakta hazırlıksız ve tavırsız olduklarını ortaya koydular. Yine aynı hareketin bir farklı bileşeni ve bir araya gelen aynı hareket içinden bir grup bağımsız devrimci ise HDP'nin desteklenmesi tavrını doğru gördüklerini açıklayarak bağımsız destek kampanyası örgütleme girişimi başlattılar. Böylelikle asıl iddiasını seçimlerden

sonra 8 Haziran'da ortaya koyacağını açıklayan BHH'nin, belirtilen tarihte ortaya ne koyacağı bugünden merak edilir bir özellik kazandı.

Komünistler, TKP Üyeleri, seçimlere ilişkin sol, sosyalist örgüt ve çevreler arasında süren tartışmalardan özellikle uzak durarak, katılmayarak ve daha çok nesnel koşulları dikkate alarak bir tavır belirleme yolunu seçtiler. İçinde yer almadıkları, programatik olarak doğru bulmadıkları bir parti olan HDP'nin bu seçimlerin kazandığı özel önem nedeniyle desteklenip, baraj altı kalmaması ve diktatörlüğe geçit vermemek için oy verilerek desteklenmesi gerektiğini açıklayarak, tüm üye ve taraftarlarınca desteklenmesi çağrısını yapıyor. Yaklaşan 1 Mayıs etkinliklerinin ana belgisinin, diktatörlüğün engellenmesi olduğunu belirterek işçi sendika hareketiyle Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin güç ve eylem birliğinin alanlarda eylemli bir biçimde sağlanması hedefini önlerine koyarak çalışıyor.

TKP'LİLERİN SESİ SENİN SESİNDİR!

SESİNE SOLUK VER, SES VER!

Yoldaşlar;

TKP'LİLERİN SESİ, sayfalarını yazılarınıza açıyor. Mektuplarınızı, değerlendirmelerinizi, makalelerinizi, savaşım tarihimizdeki tanıklıklarınızı, edindiğiniz haberleri dergimize gönderin! TKP'LİLERİN SESİ'ni, sesinizi güçlendirin!

TKP'LİLERİN SESİ KATKILARINIZI BEKLİYOR!

tkplilerinsesi@gmail.com

MİLYONLARIN YOKSULLUĞU: AKP'NİN SOSYAL TABANI

İçine girdiğimiz üçlü seçim maratonunun sonuncu etabı olan 7 Haziran 2015 Genel seçimlerine çok az bir zaman kaldı. 2002 yılında yolsuzluk, yoksulluk ve yasaklara karşı olduğu vaadiyle iktidara gelen işbirlikçi AKP iktidarı ve onun başı Erdoğan yolsuzluk, yoksulluk ve yasakları daha da derinleştirerek ülkeyi bir hapis-haneye çevirdi. 3Y olarak formüle edilen yolsuzluk, yoksulluk ve yasaklara karşı mücadele, en geniş anlamıyla emekçi yığınların taleplerini ifade etmektedir. Yığınlar bu talebi dün olduğu gibi bugün de daha yakıcı olarak talep etmektedir. Bu taleplerin burjuva diktatörlüğünde de tam anlamıyla çözülmeyeceği bir başka gerçekliktir. 2002'deki vaatleriyle yığınların desteğini alan AKP iktidarı, bu sorunların altında kalmıştır. AKP, kendisinden önceki seleflerinden daha fazla yasak, yoksulluk ve özellikle de yolsuzluk batağına saplanmıştır. Vaatlerinin altında ezilen AKP iktidarının, sorunun çözümü konusunda üretebildiği tek seçenek ise; başta işçi sınıfı olmak üzere yığınları baskı altında tutmayı denemektedir. Bu amaçla Meclis'in kapandığı son günlerde, Meclis'teki çoğunluğuna dayanarak yasalaştırdığı İç Güvenlik Yasası, tüm memleketi baskı altına almayı ve sindirmeyi hedeflemektedir. Gerici-otoriter AKP, baskı ve sindirme politikalarına bağlı olarak toplumda infial yaratacak her türlü provokasyonu deneyeceğini ilan etmekten geri durmamaktadır.

İşbirlikçi, gerici, otokrat AKP iktidarı ile küçük otokrat Davutoğlu ve onun başı Erdoğan, iktidarını sürdürmek için sadece Meclis'teki çoğunluğuna dayanarak çıkardığı baskı yasalarıyla yetinmiyor.

Otokrat Erdoğan, özlemini duyduğu sultanlığı için 7 Haziran Genel Seçimlerini, sadece Meclis'i oluşturan sayıların seçimi olmaktan çıkarıp, kendisinin sultanlığının onaylandığı bir referanduma çevirmek istiyor.

13 yıldır iktidarda olan ve bu seçimlerle birlikte 10'un üzerinde seçimine giren AKP, bugüne kadar girdiği seçimlerde burjuva yasallığı sınırları içinde yığınlardan destek almayı başardı. Bu seçimlerden de her ne kadar zayıflayarak çıkacak olsa da birinci parti olması kuvvetle muhtemel gözükmektedir. Her seçim öncesi ve sonrası yapılan tartışmalarda bu desteğin nasıl sağlandığına dair tartışmalar sürmektedir. Bu tartışmalar daha çok "özgürlük", "laiklik", "toplumda güçlenen dindarlaşma eğilimi", "gericilik", "milliyetçilik", "emperyalizm", "otoriterleşme", "yolsuzluk", "yoksullara dağıtılan makarna, kömür vs." gibi olgular etrafında sürmektedir. Bu kavramların hepsi de AKP iktidarının toplamını açıklamaktan uzak durmaktadır.

İşbirlikçi, gerici, otokrat AKP iktidarı yolsuzluk, yoksulluk ve yasakları çözeceği iddiası ile geldiği ve halen sürdürdüğü iktidarında bu sorunları çözmek bir yana, daha da derinleştirdi. 17 -25 Aralık yolsuzluk operasyonu ile AKP iktidarının içine düştüğü yolsuzluğun, buzdağının suyun üzerindeki bölümü şeklinde görmüş olduk. Devletin resmi belgelerinde açıklandığına göre, 14 milyona yakın insan direkt AKP iktidarının; yaklaşık 7 milyon insan da AKP'li belediyelerin dağıttığı yardımlarla geçimini sağlamaya çalışmaktadır. Memleketimizde tezgah başında çalışan yaklaşık olarak 15 milyon

işçinin yüzde 55'i "mutlak açlık" sınırının altında, vahşi sömürü çarklarının arasında sürünmektedir. Milyonlarca köylü, uygulanan tarım politikaları sonucunda köyünden göçerek şehirlerde açlıkla kıvrılmaktadır. Baskı ve zulüm ise, 12 Eylül askeri faşist diktatörlük günlerini aratır durumdadır.

Tüm bunları sıraladığımızda gerçekler ortada dururken, nasıl oluyor da AKP iktidarı girdiği her seçimde başarılı oluyor? Ulusalıcıların düzenlediği Cumhuriyet Mitingleri de dahil olmak üzere, Tekel Eylemleri türünden büyük işçi direnişleri, Gezi direnişi ve Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin on yıllardır sürdürdüğü savaşı sonucunda milyonlar sokaklara dökülmesine rağmen iktidarını nasıl sürdürebiliyor? Bu kadar büyük yolsuzluk ortaya dökülmüşken, hiçbir şey olmamış gibi, nasıl oluyor da yoluna devam edebiliyor?

Yukarıda saydığımız olgular etrafında süren tartışmalar, gerçekliğin bir kısmını açıklamaya yetmektedir. AKP iktidara gelirken, kendisinden önceki burjuva hükümetlerinin çözemediği geniş yığınların taleplerini çözeceği vaadini kullandı. Memleket tarihimizin gördüğü en reformist iktidar olarak, sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda burjuva diktatörlüğünün çürüten ve işlemeyen kurumlarına karşı büyük bir tasfiye başlattı. Başta sağlık, eğitim, barınma olmak üzere tüm kurumları yeniden yapılandırdı. Bu tasfiyeyi yürütürken de kitlelerin desteğini arkasına alması gerekmekteydi. Bunun için öncelik olarak tüm bu tasfiyenin yoksul ve emekçilerin çıkarı doğrultusunda yapıldığı doğrultusunda büyük bir propaganda yürütüldü. Burjuvazinin militarist kanadı olan orduya karşı, sözde bir vesalet savaşı başlatarak liberal ve eski

solcu ve döneke Marksistlerin desteğini almayı bildi. İktidarını sürdürebilmek için, her türden tarikat ve çıkar çevresiyle her tür kirli pazarlığa girdi.

Ama bu gerçeklerin tümü, AKP iktidarı ve onun dayandığı sosyal tabanı ifade etmekte yetersiz kalmaktadır. İşbirlikçi, gerici, otokrat AKP iktidarı iktidara geldiği ilk günden başlayarak, kendinden önceki burjuva hükümetlerinin çözmediği sağlık, eğitim ve barınma alanlarında yaşanan tıkanmada, yine burjuvazinin ihtiyaçları doğrultusunda dönüşümler yarattı. Burjuva hükümetlerinin en reformist partisi olarak iktidara gelen AKP, tüm bu dönüşümleri işçi sınıfının, çalışanların, kent ve kır yoksullarını talebi doğrultusunda çözdüğüne yönelik olarak çok büyük bir propaganda yürüttü. Başta işçi sınıfı olmak üzere, çalışan kent ve kır yoksullarından milyonlarcası ikna edildi.

Bu projelerden en önemlisi ise; kent yoksullarının önemli bir talebi olan konut sorunuydu. İşbirlikçi, gerici, otokrat AKP iktidarı ilk iş olarak dünya kapitalist sisteminin son otuz yıldır en önemli sektörlerinden biri olan inşaat sektörüne el attı. Öncelikle Japon hükümetlerinin ekonomik krizden çıkmak için son otuz yıldır uyguladığı inşaat politikalarını ve bu amaçla kurduğu yapısal kurumları mercek altına aldı. Ve ülke içinde de gerek 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü döneminin, gerek sonrasında Özal hükümetlerinin inşaat ve konut politikalarının dersleri gözden geçirildi. Özellikle başta işçi sınıfı olmak üzere, kent yoksullarının sistem içine çekilmesi konusunda 80'li yıllarda uygulanan yapı kooperatiflerinin öğreticiliğinden ve Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir belediyesi dönemindeki KİPTAŞ örneğinden hareket edildi. İlk iş olarak gerekli olan yasal düzenlemeler

yapıldı. İmar İskan Bakanlığı tekelinde olan inşaat sektörü elden geçirildi. 2985 Sayılı Yasa ile oluşturulan Toplu Konut Kanunu'na dayanarak kurulan ve amacı yoksul kesimleri konut edindirme olan Toplu Konut İdaresi yeni bir tekel olarak dizayn edildi. Kamuya arsa üretmek üzere kurulmuş bulunan Arsa Ofisi ve Emlak Bankası'nın bir iştiraki olan Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı AŞ, tüm arsalarıyla birlikte TOKİ'ye devredildi. Yasal düzenlemeler açısından ise; 2002 yılından bugüne kadar 198 yeni yasal düzenleme (yeni yasa ve mevzuatlar, mevcut yasalar ve mevzuatlardaki değişiklikler, kanun hükmünde kararnameler, torba yasalar) ile TOKİ, tümüyle burjuva yasal denetmelerinden azade olarak direkt olarak o zamanki otokrat Erdoğan'a bağlandı. Başına da 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonunda adı geçen, önce TOKİ Genel Müdürü, daha sonra da Çevre ve Şehircilik Bakanı olan Erdoğan Bayraktar getirildi.

Yasal olarak yoksul ve ihtiyaç sahiplerine konut edindirmek üzere kurulan TOKİ, tüm inşaat sektöründe her türlü yasal denetlemeden uzak olarak bütün sektörün tekeli haline geldi. Direkt olarak otokrat Erdoğan'ın sözlü emri doğrultusunda, başta İstanbul olmak üzere memleketin tüm metropol kentlerindeki askeri alanlar, devlet üretme çiftlikleri, tarihi alanlar, eski fabrika alanları, şehir merkezinde kalmış orman arazileri, Özelleştirme İdaresinin el koyduğu kupon (değerli) arsalar, parklar; akla gelen ne kadar arsa varsa Emlak Konut İdaresi'nin aracılığıyla yandaş inşaat şirketlerine peşkeş çekildi. Memleketin her yeri inşaat şantiyesine dönüştü. Dün sadece yap-satçı olan müteahhitlerden bugün Sabancılar, Koçlar ile yarışabilecek kadar büyük sermaye sahibi firmalar yaratıldı. Bu firmalar ile yaratılan sermaye

yenin bir kısmı AKP propagandasına hizmet eden ve yandaş medya olarak ifade edilen medya kuruluşlarına aktarıldı.

TOKİ sadece AKP yandaş sermaye yaratma üzere dizayn edilmedi. Kent yoksullarını ikna etmek için bir propaganda enstrümanı olarak kullanıldı. Memleketin hemen hemen tüm kasaba, ilçe il merkezi birer TOKİ şantiyesi haline getirildi. Yine Emlak Konut GYO mantığında olduğu gibi şehir merkezlerine yakın bulunan kamu arazileri ya da özel arazilere TOKİ tarafından tek yanlı olarak el konularak konut projesi hayata geçirildi. Bu konut projelerinde yapılar, şehrin merkezinden koparılarak ana karayolu aksına ve yüksek kodlu arazilere yerleştirilerek, bunların şehirde bulunan yapılardan daha yüksek olmasına özel önem verildi. Bu konutlar, çok amaçlı propaganda malzemesi olarak kullanılmaktadır. Birinci olarak, memlekette hangi şehre giderseniz gidin hepsi tek tip mimari projenin ürünü olan TOKİ konutları sizi karşılamaktadır. İkinci olarak, şehir merkezlerinden kilometrelerce uzağa kurulan konutlar ile şehir merkezi arasında ve tersi yönünde bulunan çoğu tarım arazisinin sahibini, "zengin olma" hayali ile iktidarının sosyal tabanına katmayı becerebilmektedir. Özellikle küçük kentlerde ve yoksul kesim için üretilen konutlarda kar-zarar hesabından çok AKP'nin propagandası temel alınmaktadır. Böylece bir yandan propagandif amaçlar gerçekleştirilirken, fakir milyonlar da uzun vadeli borçlandırılma yoluyla sisteme bağlanarak esas işlevini de yerine getirmiş oluyor.

TOKİ, yine büyük kentlerde dünün işçi sınıfının ve emekçilerinin kurduğu gecekondu ve bugün ekonomik ömrünü tamamlamış mahallelerde Kentsel Dönüşüm adı altında bir yandan yandaş

inşaat firmalarına rant yaratırken, yoksul kesimlere yönelik yeni mülk sahibi olma vaadiyle, yukarda sözünü ettiğimiz gibi milyonlarca kesimi sisteme çekme ve kendi iktidarına sosyal taban yapmayı bugüne kadar becermiş bulunmaktadır.

TOKİ uygulamasına benzer bir uygulama olan KÖYDES projeleri ile hızla yoksullaşan köylülüğe çok değişik biçimlerde (Leasing uygulamaları ve esnek banka kredileri) kredi kullandırılarak, milyonlarca köylü uzun vadeli borçlanmış durumdadır.

Tüm bunların sonucunda milyonlarca insan bir yandan günlük yaşamını sürdürebilmek için AKP Hükümetlerinin yaratmış olduğu sadaka sistemine mecbur kalırken, diğer yandan da kredi kartları, konut kredileri, leasing borçları altında kıvrılmaktadır. AKP açlık ve yoksulluğun stabilizasyonunu sağlayarak iktidarını devam ettirmektedir.

TKP Üyeleri, AKP iktidarına karşı savaşı sürdürürken, sadece ideolojik bağlamında değil yarattığı ekonomik bağlamın da dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini düşünmektedir.

YAŞASIN EMEKÇİ KADINLARIN SAVAŞIM GÜNÜ 8 MART

SAADET SUAT DERVİŞ

“Kadın erkeğin başarısız bir kopyası değildir; insan olarak mücadele ve inşa için özel özelliklere ve yeteneklere sahiptir. Bu kadar uzun süre zincirli kalmış enerjisinin serbestçe gelişiminin, mücadelede ve yaratıcı çalışmalarındaki başarısında büyük katkısı olacaktır.”

Clara Zetkin

BURJUVAZİ, döneminin en devrimci sınıfı olarak; eski feodal toplumun bütün kurumlarını, hiyerarşisini ve önyargılarını gözardı ederek devraldı, yerle bir etti ve sermayenin ihtiyaçlarına göre yeniden düzenledi.

Kapitalistler, sermaye birikiminin sağlanması için, işçi sınıfının yeniden üretilmesi gerektiğini çabuk kavradılar. Monarşiler ve din yardımıyla kendi ideolojisine uygun, yeni bir aile biçimi yarattılar. Ve bu aile; işçilerin maddi ihtiyaçlarını karşılamalı, sağlıklı, dinç işçiler olarak sermayenin emri altında ücretli köle olarak hazır bulunmalıydı.

Kapitalizm, bu çekirdek aileyi oluştururken, eski toplumdaki kendisi için gerekli olan dini ritüelleri ve gelenekleri de alarak, hem işçileri, hem de sermayedarları ikna etti. Aile; bir erkek, bir kadın ve çocuklardan oluşan çekirdek aileydi. Erkek, ücretli işçi olarak en düşük yaşam standartlarıyla evi geçindirirken, feodal dönemde toplumun sınıflara bölünmesiyle üretim sürecinin dışında, baskı altında, erkeğe tabi, evde yaptığı işlerle bir değer taşımayan kadın; erkeğin her gün işgücü olarak ertesi güne hazır olmasını sağlayacak, şüphesiz geleceğin işgücünü doğuracak ve onlara bakmakla yükümlü olacaktı.

Yeni, kapitalist aile tipi işçi sınıfını paramparça etti. Bu aile, ideolojik olarak sistemin yararınaydı. Erkek, eski feodal erkekten farklı olsa da, üretimden gelen kârı denetleyemeyen, ürettiğine yabancı, sistemin kendisini ve çocuklarını ücretli köle haline getirmesine rağmen, feodal dönemden getirdiği değerlerle

kendisini evinin sultanı sanacaktı. Çünkü erkek işçiler, kendilerini sömüren sistemin normlarına göre kimlikler edindiler. Bu ailede erkek resmi; “sürekli gelişen, cesur, agresif”iken, kadın “pasif, yumuşak mizaçlı ve feminin”dir. Kapitalizmi ayakta tutmak için bir mekanizma olan aileye biçilen bu roller; din, pornografi, ailenin birliği propogandaları, TV serileri, kadın dergileriyle beslenerek, kadının da bu rolünü gelecek kuşaklara aktarmasıyla, değişmez, sonsuz bir yaşam biçimi olarak işçi sınıfına dayatıldı.

Toplumsal üretimden koparak eve hapsolan, izole olan kadınların baskı altında olmaları, kendilerine örülen kadere boyun eğmelerini sağlıyor, kurtuluş olanaklarını göremedikleri için; onları köhne, gerici, yobaz görüşlerin ağına düşürüyordu.

Aile, kapitalist sistemin bir projesi, sistemin istikrarının sigortası olmasına rağmen, köylerden kentlere göç ederek, arkadaşlarından ve akrabalarından kopan işçi sınıfının yalnızlığına ve yabancılaşmasına karşı bir sığınak oldu. Aile, dostluk ve sevginin garantisi olarak görülürken, işçilerin, istedikleri gibi farklı yaşam biçimlerini de görmesini engelledi. Kapitalistler ise sürekli “AİLEYİ KORU” sloganıyla ailenin üstünlüklerini öve öve bitiremediler, kadınlara çok çocuk doğurmaları salık verildi, annelik kutsandı, kadının gerçek yerinin ev olduğu hatırlatıldı.

Ancak, endüstrileşme ve yaşlanan kapitalizmin yeni ihtiyaçlarına göre; çocuk bakımına çözüm getirilmesi, çamaşır ve elektrik süpürgesi makinelerinin icadı, 1. ve 2. Dünya savaşlarının çıkması, merkezi ısıtma sistemlerinin sobaların yerini alması kadınları ev dışında çalışmaya itti. Kadınlar işgücü olarak çalışma yaşamına akın ettikçe, erkeğe bağımlılığı, çifte sömürüyü daha çok sorgulamaya, daha

büyük değişiklikler yapılmasını talep ettiler; etkili doğum kontrolü, daha az çocuk yapma, eşlerin ev işlerine katılması gibi talepleri yükselttiler, mutsuz evlilikleri önlemek için daha çok insiyatif almaya başladılar. Ailenin altının oyulması, kadın işgücünün artması; eski sosyal ilişkilere, önyargı ve geleneklere baskı yapmasına rağmen onların tümüyle parçalanmasına yetmedi.

Kapitalizm bitmeyen krizleriyle, daha çok kadın işgücü çalışma yaşamına atıldıkça, sistemin gerici güçlere ihtiyacı arttı. İşte, 13 yıldır iktidarda olan, toplumun muhafazakar kesimlerinin desteği ile AKP, tam da kapitalist sistemin bu ihtiyacına cevap veriyor. Özellikle, işçi hareketinin yenilgi dönemlerinde, sermayenin; devletiyle, kurumlarıyla, diniyle, işçileri azgınca sömürdüğü, demokratik hakların ve hukuken yok sayıldığı bugünlerde, kadın hareketi de gücünü yitirmiş, zayıflamış, her gün ortalama 4 işçinin iş cinayetlerine kurban gitmesine paralel, her gün ortalama 5 kadın da erkek cinayetlerine kurban gitmektedir.

AKP iktidarında başta Cumhurbaşkanı Tayyip’in kadınları aşağılamasıyla başlayan süre avı yaygınlaştırılarak, kurumların da yardımıyla; kadınların ikinci sınıf oldukları topluma empoze ediliyor, gerici topluma mal edilmeye çalışılıyor, toplumun en geri kesimleri olan kadınları da örgütleyerek, işçi sınıfının diğer yarısı karanlığa mahkum ediliyor.

Dönemlerinde %1400’e varan kadın cinayetleri ve en son Özgecan’ın barbarca vahşi katliamı toplumun sabrını sokaklara taşıdı. Davutoğlu önlem olarak 72.453 kadını koruma altına aldıklarını söyleyerek utanmadan övünüyor. AKP, kadının üretimdeki ve evdeki durumunu iyileştirmekten ziyade çok çocuk doğurmaya

teşvikle Aile Paketleri çıkarıyor. "Kadınlar doğurun, daha çok doğurun! Sanayinin dışlilerinin, kömür madenlerinin, tarlaların sizin kanlarınızla sulanmaya ihtiyacı var! Daha çok doğurun ki, sınıfın diğer yarısı erkekler sizi katletmekle tüketmesin!" İşte AKP iktidarının mutlu aile sloganı!

8 Mart Emekçi Kadınların Savaşım Günü!

Kadınlar cins olarak bir sınıf değildir. Onların konumu ve yaşamı hangi sınıfa ait oldukları ile ilgilidir. Emekçi kadınların öncelikli talepleri ekmek, gül ve hürriyettir. Bu nedenle emekçi kadınlar; çifte sömürü ile kendilerini esaret altına alan kapitalizmin boyunduruğundan kurtulmak için, özgün örgütlenmelerini göz önüne alarak erkek sınıfdaşlarıyla birlikte savaşmalıdır.

İşte 1857'de New-York'ta 40.000 dokuma işçisinin erkek sınıfdaşlarıyla başlattıkları grevde, 129 kadın işçi yanarak can verdi. Onların verdiği savaş, Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart savaş belgileriyle ölümsüzleşti.

Clara Zetkin'in yönlendirmesiyle 8 Mart, Türkiye'de ilk kez TKP MK üyeleri Rahime ve Cemile kardeşlerin öncülüğünde 1921 yılında kutlandı. İlk politik kadın şehidimiz Meryem Suphi ve 15 yoldaşımızın, Kemalist rejim tarafından katledilmesini protesto eden komünist kadınlar, Türkiyeli kadınların perişanlığını gözler önüne serdi. 1975 yılında İlerici Kadınlar da 8 Mart kutlamalarını sokaklara taşıyarak geleneğin öncüsü oldular.

Biz de;

- Toplumun en geri kesimi kadınları fabrikalarda, okullarda, evlerde, tarlalarda örgütleyerek atılım yapmalıyız.
- Çocuklu kadınlar için günde 6 saat çalışma talebini yükseltmeliyiz.
- Eşit işe eşit ücret, işsizliğe, yoksulluğa, esnek üretime, taşeronluğa son verme savaşını yükseltmeliyiz.
- İşçi örgütlerinde, demokratik örgütlerde, partilerde erkek egemen anlayışı mahkum etmeli, kadınları aktif bir savaşçı olarak işçi sınıfının saflarına katmalıyız.
- Kadın hareketine sızan, kadınları cinsiyet temelinde işçi sınıfından koparmaya çalışan, kendi küçük burjuva emellerine alet eden, küçük insiyatiflerle işçi sınıfını atomize eden feminist hareketlere karşı emekçi kadın hareketini yükseltmeliyiz.
- Ulusal baskı altındaki kadınlarımızla demokratik, adil, eşit yurttaşlık temelinde savaşı yükseltmeliyiz.
- Kapitalist sistemin kadınları hedef göstererek seri kadın cinayetlerine, şiddete, taciz ve tecavüze karşı savaşı, sisteme yönelterek yükseltmeliyiz.

100. YILINDA ERMENİ KATLIAMI

SAADET SUAT DERVİŞ

Vatikan ve Avrupa Parlamentosu'nun Ermeni Soykırımını tanımalarının ardından, hem iktidar partisi, hem muhalefetteki ulusal partiler kıyameti kopararak, birlikte protesto etme kararı aldılar. Hakikatin arşivlerde saklı olduğu ve bu iddianın tarihçilerin görevi olduğunu haykıran bu seslerin aksine; hem binlerce yıldır kendi yaşadıkları topraklarda soykırıma uğrayan Ermenilerin kalan nesillerinin belleğindeki tarih, hem de onlara kurtulmaları için yardım eden Türk ve Kürtlerin GERÇEK tarihi, hâlâ vicdanları kanatan bir yara olarak saklı, tanınmayı, bağışlanmayı bekliyor.

Uluslararası Ceza Mahkemesi'ni kuran Roma Statüsü'nün 6. maddesi ile 1948 tarihli Birleşmiş Milletler Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nin 2. maddesinde: "Soykırım; ulusal, etnik, ırksal ya da dinsel bir grubu toptan ya da bir bölümünü yok etme niyetiyle: Grubun varlığının tümü ya da bir bölümüyle yok edilmesi sonucunu verecek koşullar altında tutulması" maddesi bile Ermeni Soykırımını anlatmaya yetiyor.

Gerçekte dindar insanlar olmayan İt-

tihat ve Terakkiciler, tıpkı 1895'de Abdülhamid'in Ermenilere karşı yürüttüğü korkunç katliamları örnek alarak, Türk-İslam sentezini hedefleyen nefret söylemleri ve provokasyonlarla, dağılmakta olan Osmanlı İmparatorluğu yerine ilk adım olarak ülkeyi gayri Müslimlerden temizleyerek, sermayeyi de Müslümanlaştırmak / Türkleştirmek için, "Osmanlıyı sırtından vuran" Hristiyan iç düşmanların yok edilmesi için ortam hazırlanmıştı. Ermeni Halkının direncini kesmek için her yolu deneyen İttihat ve Terakkicilerin gizli örgütü Teşkilat-ı Mahsusa, en insanlık dışı cinayetleri gerçekleştirdi, bitiremediklerini ise, ölüm yolculuğuna çıkararak; hapisanelerden çıkarılmış katil çeteleri kafiyelele saldırıyor, kadınlara tecavüz ediyor, satıyor, ölüme itiyorlardı. Hayatta

Группа замученной армии. Рубе и уши отрезаны, все тело изрезано.

Замученная армянка и ее ребенок.

kalmayı başaranları ise yokluk, hastalık bekliyordu. Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Ermenilerden 1-1,5 milyon Ermeni'nin katledilmesiyle 20. Yüzyılın ilk soykırımı gerçekleşmiş oluyordu.

1923'de Lozan'da Batılı güçlerle masaya oturan Türkiye'ye katliamların bedeli ödemediği gibi, ekonomik, askeri çıkarları gereğince geride sağ kalan Ermenilerin zorla tehcire uğramasına seyirci kalmış, Ermenistan toprakları ölü ve sessizliğiyle, dağların, taşların, ovaların tanıklığına mahkum edilmiştir.

Savaşın sonra Ermeni, Rum ve diğer halkların kanlarının üzerine giydirdiği "reformlarla", yenilediğini iddia eden Cumhuriyet'i kuranların işledikleri suçlar, katliamlar karanlığa gömülerek, "unutmak, inkar etmek" gibi bir hainlikle çarpıtılarak, yanıltılarak, eş katliam örnekleri sunulmuş yumuşatılmaya çalışıldı.

Unutulmuş ya da unutulması için çaba harcanan Ermeni soykırımı, 22. Ağustos

1939'da Polonya'nın işgalinde bir konuşmasında Adolf Hitler'e ise yaptıkları ve yapacakları için "ilham" veriyor: "Bugün kim Ermeni Soykırımını hatırlıyor?" derken Polonyalı Yahudilere istediği gibi katliama uğramasına olanak veriyordu.

Türkiye'de soykırım inkar ediliyor, çünkü katliamların baş aktörleri Talat, Cemal ve Enver Paşaların ruhları, sorumlularını 1923'de Cumhuriyetin kurulmasında önemli roller üstlendikleri gibi, aynı ruhlardan bugün Çorum'da, Maraş'ta, Dersim'de, Newala Qesaba'da, Roboski'de, Soma'da, Çağlayan Adliyesi'nde ve Ağrı'da hala yaşıyor. Ermeniler üzerinde Nazi Almanyası'nı aratmayan denemeler yaparak katleden Doktor Nazım ile Eskişehir'de dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz'ı tedavi için geldiği hastanede beyin kanamasını tespit edemeyen ve gence kas gevşetici yazarak geri gönderen Dr. Hasan Gülcü arasında fark var mıdır?

Hiçbir soykırımıda bir soy yok edilemiyor! Birlikte yaşama tanıklık yapmış halklar birbirlerine yaslanmakla, birbirlerinin yaşamı için yaşamlarını risk etmekle, bir soy hayatta kılıyor. Ermeni Soykırımının 100. Yılında Ermeni halkının acılarına ortak oluyor; halklar olarak egemenlerin halkları birbirine kırdırma, yok etme planlarını boşa çıkarmak için savaş bayrağını her zaman yüksekte tutuyoruz.

İŞÇİ SINIFININ 1 MAYIS ATEŞİ SÖNDÜRÜLEMEZ!

İşçiler, Emekçiler; 1 Mayıs Birlik, Dayanışma ve Savaşım günü kutlu olsun!

Emperyalizmin işbirlikçisi, gerici AKP rejimi 1 Mayıs kutlamalarından o denli korkmaktadır ki, işçi sınıfını kent merkezlerinden uzaklaştırmak için ülkenin alanlarını 1 Mayıs günü var gücüyle, sivil ve resmi devlet güçlerini kullanarak işgale hazırlanıyor...

Emek hareketinin bölünmüşlüğünden, devrim ve sosyalizm güçlerinin dağıntılığında yararlanarak kolay seçim zaferleri, kolay Cumhurbaşkanlığı kazanan AKP; Rejiminin bu alanlarda emek, devrim ve sosyalizm güçlerinin mücadelesiyle sonlanacağını 2013 Mayıs-Haziran direnişinden bu yana öğrenmiş bulunuyor... Alanlardan korkmasının, alanları işgal etmesinin nedeni budur. Ne yaparsa yapsın AKP rejiminin sonlanacağı ve hesap sorulacağı günler uzak değildir...

Tüm Dünya'da olduğu gibi ülkemizde de emekçi sınıfların kapitalist sınıfa karşı mücadelesi yükselme eğilimine girmiş bulunuyor. Emekçi sınıfların mücadelesini zayıflatmak ve etkisizleştirmek için yeni önlemler arayan Emperyalizm; yeni güvenlik yasalarını, yeni baskı uygulamalarını, yeni iç savaş olanaklarını kullanarak varlığını sürdürmeyi umuyor. Yakın zamanlarda yasallaşarak hızla yürürlüğe sokulan İç güvenlik paketinin esas amacı, emekçi sınıfların, devrim ve sosyalizm güçlerinin mücadelesini, faşist yöntemleri günlük yaşamın bir parçası haline getirerek bastırmaktır. 1 Mayıs 2015 kutlamalarının yığınsallığı bu açıdan önemlidir. Demokrasi ve sosyalizm mücadelesini yasadışı ilan ederek, şiddet ve kitlesel katliamlarla engellemek isteyen AKP rejimine geçit vermeyeceğimizi, 1 Mayıs'ta ülkenin tüm alanlarından etkili şekilde ilan etmemiz büyük önem taşımaktadır.

Yürürlükteki gerici Anayasanın verdiği yetkilerle yetinmeyerek, başkanlık rejimi adı altında otokratlıktan Tiranlığa geçiş hayalleri kuran Türkiye burjuvazisine ve onun temsilcisine hayır demenin yolu 1 Mayıs alanlarındaki yığınsallıktan geçiyor.

Bu yüzden 1 Mayıs 2015 kutlamalarının yığınsallığı son derece önemlidir. Burjuvaziye, AKP rejimine, onun diktatörlük hayalleri gören temsilcilerine ülkenin tüm alanlarından etkili bir cevap vermek zorundayız.

1 Mayıs 2015 kutlamaları Haziran ayında yapılacak parlamento seçimlerinin hemen öncesinde gerçekleşiyor. Burjuvazi ve onun temsilcisi AKP bu seçimlerden Anayasa değişikliği, başkanlık rejimine geçiş, emperyalizmin bölgedeki hedeflerini sorunsuz şekilde gerçekleştirmek için gerekli çoğunluğu sağlayarak çıkmayı düşünüyor. Bu çoğunluğu sağlayacak gayri meşru yollar da dahil olmak üzere tüm yolları kullanmaktan çekinmeyecekleri anlaşılıyor. Başkanlık rejiminin temel amacı demokrasi ve sosyalizm güçlerinin dar bölge seçim sistemiyle ülkedeki parlamenter olanaklardan, seçim propagandaları ve örgütlenme çalışmalarından men edilerek emekçi sınıflara ve halk kesimlerine düşüncelerini ulaştırmasının önüne geçilmesidir. Burjuvazi ve onun AKP dışındaki diğer temsilcileri de bu yüzden bu sisteme etkili olarak karşı çıkmıyorlar. Gerici 12 Eylül Anayasasını, emperyalizm ile işbirlikçilerinin yeni siyasal, ekonomik ve askeri ihtiyaçları açısından güncelleyerek kapitalist sistemin sorunsuz ve muhalefetsiz işlerliği için değiştirmek istiyorlar. Emperyalizm bölgedeki kapitalizm karşıtı ve demokratik mücadeleleri bastırmak için iç savaş ve işgal planlarını uygulayabilmek amacıyla işbirlikçi AKP rejimine ihtiyaç duyuyor. Seçimlerden rejimin güçlenerek

çıkmasını istiyorlar.

Rejim, Kürt ulusunun ulusal demokratik haklarının kabulünü, sözüm ona "yeni çözüm" manevralarıyla engellemek için seçimlerden parlamenter çoğunluğu elde ederek çıkmak istiyor.

1 Mayıs 2015, AKP rejimi ile burjuvazinin, emekçi sınıfların ve halkların çıkarlarına aykırı davranmaması için uyarılacağı bir gün olacaktır. Bu uyarının yığinsal ve etkili olması için ülkemizin tüm devrim ve sosyalizm güçlerinin, Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi yanlılarının, emekçilerin, anti kapitalist, anti emperyalist tüm güçlerin etkin katılımının sağlanması gereklidir.

TKP Üyeleri, Taksim 1 Mayıs Alanı başta olmak üzere, kutlama yapılan tüm kentlerde alanlarda olacaktır. Komünistler, işçi sınıfının saflarında toplumsal ilerleme, barış, aydınlanma, eşitlik ve özgürlük yanlısı güçlerle yan yana mücadelenin içinde olacaklardır.

Yaşasın 1 Mayıs - Bijî Yek Gulan!

Yaşasın TKP!

TALEPLERİMİZ

- 1- 1 Mayıs 1977 Katliamı planlamacıları ve uygulayıcıları başta olmak üzere tümüyle açığa çıkarılmalı ve yargılanmalıdır.
- 2- İş cinayetlerinin önlenmesi için mevzuat etkili bir biçimde yeniden düzenlenmeli ve işyerlerini denetleyecek bağımsız bir örgüt kurulmalıdır.
- 3- Taşeron işçi çalıştırmak, istisnasız her işyerinde ve sektörde yasaklanmalıdır.
- 4- Asgari ücret tespit komisyonunda işveren temsilcileri çıkarılmalı, Komisyon bağımsız bir kuruluşun objektif ölçütlerle belirleyeceği asgari geçinme ücretini esas almalıdır.

- 5- İşsizlik fonunda biriken paralar işsizlik ödemeleri dışında kesinlikle kullanılmamalıdır. Bağımsız ve kamu yararına çalışan bir denetim kuruluşu bu fonu denetleyerek üç ayda bir kamuoyuna bağımsız denetim raporu sunmalıdır.
- 6- Yürürlüğe giren iç güvenlik paketi derhal geri çekilmelidir.
- 7- Taksim alanınının 1 Mayıs kutlamalarına kapatılmayacağı, yasal güvenceye kavuşturulmalıdır.
- 8- Parlamento seçimlerinde baraj uygulanmamalı seçim sisteminde ulusal artık sistemine geçilmelidir.
- 9- Anadilde eğitim ve öğrenim hakkı anayasal güvenceye kavuşmalıdır.
- 10- Başta Terörle Mücadele Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu olmak üzere örgütlenme ve ifade özgürlüğünü engelleyen tüm yasalar kaldırılmalı, Ceza kanunu ve Ceza muhakemeleri usul Kanunu ; BM İnsan Hakları Bildirgesi, Çocuk Hakları Bildirgesi, Hayvan Hakları Bildirgesi esas alınarak yeniden yazılmalıdır.
- 11- Zorunlu göç veya iltica nedeniyle ülkede yaşayan yabancıların kaçak çalıştırılmasının önüne geçilmeli, ülke vatandaşlarının yararlandığı haklardan yararlandırılmalıdır.
- 12- Cinsel, etnik, dini ayrımcılık uygulamaları ve görüş açıklamaları suç kapsamına alınarak etkili uygulamalarla önlenmelidir.
- 13- Kadına karşı şiddeti önlemek için icrai yetkilerle donatılmış sivil kuruluşlar yetkilendirilmeli ve bütçeye bu amaçla ödenek konulmalıdır.

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

21 ŞUBAT DÜNYA ANADİL GÜNÜ

Bugün 21 Şubat; Dünya Anadil Günü. Tüm dünyada kutlanan, yeryüzünde yaşayan her ulusun, her ulusal azınlığın, yaşayan ve yaşatılan bir dil sahibi her insan topluluğunun kendi diliyle okuyup yazarak, eğitim görerek, hayatı üretip yeryüzünün diğer insan topluluklarıyla iletişim kurarak var olduğu anadilinin, varlığının ve yaşarlığının kutlandığı bir gün. Ne ki bu kutlamanın sadece egemen ulusun diline bir hak olarak tanındığı halklar hapishanesi olan ülkelerin de olduğu dünyamızda, edinilmesi bir savaşım gerektiren anadiliyle konuşma, anadiliyle okuyup yazma, eğitim görme hakkı, bu günün ülkemizde de kutlanmasını Kürt yurttaşlarımız bakımından daha özel kılıyor.

Yüz yıla yaklaşan Cumhuriyet tarihi boyunca yasaklanan ve yok sayılan Kürt ulusunun anadiliyle okuyup yazması, anadilini kamusal alanda kullanması, onu geliştirip zenginleştirmesi olanağı elinden alınmış bulunuyor. Özellikle Kemalist tek parti diktatörlüğü döneminde uygulamaya konan Şark Islahat Planı gibi şovenist, asimilasyoncu uygulamalarla, vatandaş Türkçe konuş kampanyalarıyla bir devlet politikası olarak gerçekleştirilen uygulamalarla Kürtçe'nin unutulup yok olması sağlanmak istendi. Kürt ulusu buna rağmen dilini korumasını ve onu bir edebiyat ve bilim dili olarak yaşatmanın savaşımını verdi, veriyor. Dün Ehmede Hani, Ciğerhun gibi uluslararası edebiyat değerleri yaratan Kürt ulusu bugün de Mehmet Uzun gibi uluslararası yazarlar çıkarak dilinin zenginliğini ve yaşarlığını koruduğunu dost düşman tüm dünyaya gösterdi.

İçinde yaşadığımız dönemde de işbirlikçi AKP iktidarının "Tüm yasakları kaldırdık, asimilasyon politikalarına son verdik" söylemine rağmen, Kürt yurttaşlar anadiliyle eğitim görme hakkından mahrum bulunuyor. TRT 6 gibi Kürtçe yayın yapılan devlet kanallarının varlığı ise bize Kürtçenin özgür olduğunu değil işbirlikçi iktidarın istediği boyun eğen Kürt yaratma programının bir aracı olduğunu gösteriyor. Birleşmiş Milletler'in yayınlarında, Kürtçe'nin bir lehçesi olan Zazaca halen yok olma tehdidi altında bulunan diller sıralamasında üst basamaklarda bulunuyor. Kürtçe'nin seçmeli ders olarak okutulması yala-

nına rağmen Artuklu Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü mezunu binlerce Kürt genci halen Kürtçe öğretmeni olarak Devlet okullarına atanmayı bekliyor. İşbirlikçi iktidar kendi yasalarını da çiğneyerek tüm dünyaya yalan söylemeye devam ediyor. Türkiye Kürdistanı'ndaki HDP'li belediyelerde başlatılan kamusal yaşamda çift dillilik uygulamaları, devletin valilerinin yasaklarıyla engelleniyor. Kürtçe halen devlet baskısıyla yok sayılıyor. Asimilasyon politikaları tüm hızıyla devam ediyor.

İşbirlikçi AKP iktidarının uygulamalarıyla sürdürülen Kürtçe'yi kamusal yaşamdan silme uygulamaları aslında egemen ulusun dili olan Türkçe'nin de gelişmesinin önünü kesiyor. Türk ulusuna da değer katmıyor. Türk ulusunu ezen ulus, Türkçe'yi de egemen dil ilan ederek iki ulusun arasındaki kardeşliği torpilliyor. Halklar arasındaki kardeşleşmenin yolunu tıkıyor. Ne ki yapılan bu uygulamaların istenen sonucu vermediği geçtiğimiz günlerde tüm ülke çapında gerçekleştirilen 'laik, bilimsel, anadilde eğitim' miting ve boykotlarında görüldüğü gibi, işçi sınıfımız ve ülkemizin tüm emekçilerinden geri dönüyor. Halkımız gerici, asimilasyoncu, şoven eğitim sisteminin zincirlerini kırarak kardeşleşmenin de yolunu açıyor.

Kürt ulusunun kendi geleceğini özgürce belirleme hakkının ikircimsiz savunucusu olan komünistler, savaşım programlarına yazdıkları ulusların ve dillerin eşitliği ve özgürlüğü talebinin yılmaz savunucuları olarak bu dünya anadil gününde Kürtçe'nin ilköğretimden üniversiteye her düzeyde eğitim dili olarak kullanılması, bir eğitim ve bilim dili olarak gelişmesinin yollarının açılması için de savaşım veriyor. Kürt ulusunun ve Kürtçe'nin gerçek özgürlüğünün ise emeğin özgür olduğu eşitlik ve özgürlük toplumu sosyalizmde olacağını bilerek savaşım verdiklerini bir kere daha altını çizerek belirtmeyi her türlü oportünist, sosyal şoven çarpıtmaya karşı gerekli görüyor. Komünistlerin, TKP Üyeleri Kolektifi'nin tutumu budur.

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

21 Şubat 2015

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR**8 MART, KADINLARIN SAVAŞIM VE İSYAN GÜNÜDÜR!**

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü, son 55 gün içinde 56 kadının erkek şiddetiyle katıldığı bir ortamda yaşıyoruz. Gün geçmiyor ki yeni bir kadın cinayeti haberi gündemimize düşmesin. Taciz ve tecavüzlerse sıradan adli olaylar sayılır oldu. İşbirlikçi AKP iktidarının, kadını ikinci sınıf gören geleneksel erkek egemen görüşü İslamcı bir yorumla yeniden ürettiği, kadın erkek eşitliğine inanmadığını açıkça söyleyen bir otokratın devleti temsil eder bir mevkide olduğu ülkemizde kadınlar için bundan daha iyi bir durum beklemenin hayal olduğu her gün yaşayarak öğreniliyor.

İşbirlikçi AKP iktidarının kadınlara ilişkin saldırıları her gün yeni bir konu başlığını gündeme yükselterek geliştiriliyor. Kadınların bedenine müdahale anlamına gelen kürtaj tartışmalarını, otokratın üç çocuk tavsiyeleriyle başlattığı yeni bir saldırı dalgası izledi. Kadınların sesli gülmelerinin cinsel içerikli nitelik taşıdığı eleştirisini giyim kuşam konusunda eleştiri izledi. Kadınların gece sokakta olmasının cinsel saldırılara davetiye çıkardığını ifade eden, kadını eve kapatmayı amaçlayan gerici yorumu sonrasında, öğrenci evlerinde kızlı erkekli yaşadığı gerekçe gösterilerek aileler genç öğrenci kadınların üzerine kışkırtılmak istendi.

İşbirlikçi gerici AKP iktidarının ve onun başı otokrat Erdoğan'ın ülkemizin üstüne örtmek istediği İslamcı gerici örtünün en görülür ve en çok tepki toplayan girişimleri böylesi açıklamalar oldu. Özellikle şehirli, laik, yaşam tarzını benimsemiş, sınıfsal aidiyeti orta katmanlara uygun bir kadın kitlesiyle, üniversite ve yükseköğretim öğrencisi büyük bir genç kadın kitlesinin ana gövdesini oluşturduğu günümüz kadın hareketince karşı çıkılan bu düşünce ve uygulama girişimleri, en yüksek toplumsal tepki zirvesine Gezi-Haziran Direnişinde ulaşarak yaşam tarzına müdahale girişimlerinin bütününe gösterilen tepkiyle birlikte günlerce süren bir direnişin gerekçesini oluşturdu. Bu 8 Mart'ta da yine benzeri protestolar, mitinglerin yapılacağı, yapılan açıklamalardan belli oluyor.

Komünistler, komünist kadınlar, partimizin üyeleri her zaman olduğu gibi yine bu protesto ve mitinglerin içinde onun ön saflarında olacaklar, savaş arkadaşları ile birlikte işbirlikçi iktidara duyulan tepkinin ifadesi sloganları olanca güçleriyle haykıracaklar, kurtuluşun işbirlikçi iktidarın alaşağı edilmesinden geçtiğini bıkmadan haykıracaklar. Ne ki bundan daha önemlisi, onlar 8 Mart'ın adındaki emekçi tanımını görmezlikten gelerek yada bilinçli olarak yok sayarak yapılan çarpıtmaların da önüne geçecek ve bu önemli günün dünya kadın hareketine armağan edilmesini sağlayan işçi emekçi kadınların anısını yaşatmayı kendilerine görev bileceklerdir. Meryem Suphi'den Adanalı işçi Meryem Karakız'a bir asra yaklaşan savaşım tarihlerinde sayısı belirsiz komünist Kadın şehidin yol gösterdiği komünist kadın hareketi bugün de şehitlerinin açtığı yolda ve onların gösterdiği hedeflere olan yürüyüşünü sürdürmektedir. Savaşım tarihlerinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü ülkemizde ilk defa anmak, bu günü ülkemiz kadınlarına tanıtmak ve ülkemizin en yığınsal kadın örgütü olan İKD'yi (İlerici Kadınlar Derneği) yaratmış olmanın deneyimini taşıyan komünist kadınlar, bugün de savaş alanlarında ve görevlerinin başındadır. Demokratik Kadın Hareketinin eşit bir bileşeni olan komünist kadınlar, hareketin diğer bileşenleriyle ideolojik bağımsızlıklarını koruyarak kadın hareketinin demokratik talepleri için birlikte savaşım vermeyi sürdürecektir, ancak kadınların gerçek kurtuluşunun emeğin kurtuluşuna bağlı olduğu gerçeğini yani gerçek kurtuluşun komünizmde olduğu gerçeğini propaganda etmekten bir an bile geri durmayacaklardır.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Yaşasın kadınların eşitlik ve özgürlük savaşımı!

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

8 MART 2015

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

BERKİN ELVAN SAVAŞIMIMIZDA YAŞIYOR!

Bugün, Gezi Direnişi'nin sembolleri arasında yer alan, 269 gün boyunca direnmesine karşın sonsuzluğa uğurladığımız Berkin Elvan'ı kaybımızın yıl dönümü...

Henüz 15 yaşındayken yaşama veda eden Elvan, Gezi Direnişi'nde halka yönelen gerici-otoriter AKP terörünün kurbanlarından biriydi. Doğrudan hedef gözetilerek gaz fişeğiyle başından vurulan Elvan, 269 gün boyunca ölüme karşı direnerek hepimizin umudu olmuştu. 269 günün sonunda sonsuzluğa uğurladığımız Elvan, direnişte yitirdiğimiz tüm insanlarla beraber direnişin en önemli sembollerinden biri oldu.

Berkin'i yitirişimizin ilk yılında, onu anmak için sokaklara çıkıyoruz. Berkin şahsında, Gezi Direnişi'nde yitirdiğimiz tüm insanları anmak, Gezi'de saldırıya uğrayan, sakat bırakılan insanlarla dayanışmak için sokaklara, meydanlara çıkıyoruz. İç Güvenlik Yasası gibi faşizan bir yasanın Meclis'ten geçirilmek istendiği bu günlerde, AKP gerici-otoriterliğine karşı savaşımımızı bu önemli günde özellikle yükseltiyoruz!

Berkin Elvan savaşımımızda yaşıyor!

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ
BASIN BÜROSU
11.03.2015

NEWROZ ATEŞİ HARLANIYOR!

Ortadoğu'da yaşayan halkların her 21 Mart'ta geleneksel olarak kutladığı Newroz, ülkemiz halkları için de büyük öneme sahip bir gündür. Özellikle Kürt halkı açısından direniş ve isyan günü olma niteliği de taşıyan Newroz, yüzyıllar önce Demirci Kawa'nın Kürt emekçi ve yoksullarının yüreğinde yaktığı direniş ateşidir.

Bu ateş bu yıl da ülkemizin dört bir yanında, Kürt ve Türk işçi ve emekçileri tarafından harlanıyor. En kitleseli bugün Diyarbakır'da gerçekleştirilecek olan Newroz kutlamaları, önceki günlerde de ülkemizin çeşitli merkezlerinde coşkuyla kutlandı. 2015 Newroz'u, ülkemiz halklarının barış, adalet ve özgürlük taleplerini coşku ve kitlesellikle yükselttiği, büyük öneme sahip bir gün olarak yaşandı/yaşanıyor. Komünistler, her yıl olduğu gibi 2015 Newroz'u'nda da Newroz ateşini harlamak, emekçi Türk ve Kürt halklarını

meydanlarda birleştirerek savaşımı daha da yükseltmek için alanlara çıkıyor.

TKP Üyeleri, başta emekçi Kürt halkı olmak üzere tüm halklarımızın Newroz'unu kutlar.

Halklarımızın direniş ve isyan günü Newroz kutlu olsun!

Newroz pîroz be!

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ
BASIN BÜROSU
21 MART 2015

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR**BİROL
BAŞÖREN'İ
YİTİRDİK**

Partimizin eski Merkez Komite Üyesi, Marmara Yöre Sekreteri, Kocaeli İl Komite Sekreteri Birol BAŞÖREN'i (EROL DİLLİGİL) sonsuzluğa uğurladık.

Ailesinin ve yoldaşlarımızın başı sağ olsun...

TKP Üyeleri Kolektifi

21 Mart 2015

ON'LAR SAVAŞIMDA YAŞIYOR

12 Mart muhtırası sonrasında yükselen devlet terörüne bağlı olarak, devrimcilere yönelik devlet şiddeti de artmıştı. Bir yandan Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamı gündeme getirilirken bir yandan da devrimcilere karşı süreklilikli avı başlatmıştı. Bu süreçte pek çok genç, devlet tarafından infaz edildi.

Böylesi bir süreçte Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarını engellemek amacıyla, Ünye'deki NATO üssündeki yabancı görevliler, Mahir Çayan ve arkadaşları tarafından kaçırılır. Buradan bugün Ataköy olarak bilinen Tokat'ın Kızıldere köyüne çekilirler. Devlet güçleri, muhtarın evinde gizlenen On'ları ağır silahlar kullanarak katleder. Gerçekleştirilen katliamda Mahir Çayan, Sinan Kazım Özudoğru, Hüdayi Arıkan, ertan Saruhan, Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy, Cihan Alpte-

kin, Ömer Ayna ve Saffet Alp yaşamını yitirirken Ertuğrul Kürkçü sağ yakalanır. Saffet Alp'in de sağ yakalandığı ve vurularak infaz edildiği bilinmektedir.

On'lar, devrimci gençlik hareketinin en yiğit, en fedakar öncüleri oldular. On'lar devrimci dayanışmanın en güzel örneğini hep birlikte yaratmayı bildiler.

TKP Üyeleri, onların bıraktığı deneyimden; fedakarlık, yiğitlik ve kararlılıklarından esinlenirken, hata ve yanlışlarından dersler çıkararak savaşımı sürdürecektir ve utkuyla taçlandıracaktır.

Anıları önünde saygı ile eğiliyoruz.

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

BASIN BÜROSU

30 MART 2015

KARDEŞ PARTİLERDEN

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ, YUNAN SİLAHLI KUVVETLERİ'NİN ABD VE İSRAİL İLE ORTAK ASKERİ TATBİKAT YAPMASINI KINADI

SYRIZA- ANEL hükümeti, öncülü Yeni Demokrasi Partisi-PASOK gibi emperyalist ilişkilere girmekten geri durmuyor. Emperyalist güçlerle içli dışlı olmak konusunda öncülleriyle yarışmaktadır.

20-30 Nisan arasında on gün sürecek olan, Yunan Kara Kuvvetleri'nin organize ettiği "İniohos 2015" ile Yunan Deniz Kuvvetlerinin "Astrapi" tatbikatları, bu yıl ABD ve İsrail askeri kuvvetleriyle birlikte düzenlenecek. Adeta 10 gün boyunca Yunan toprakları ve Atina Hava Sahası yabancı güçler tarafından işgal edilecek.

Bu tatbikat ABD ve İsrail'in Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki saldırgan politikalarına

Yunan halkının daha fazla ortak edilmesi anlamını taşımaktadır. Bu saldırgan politikalar sadece Yunan emekçi halkını değil, Yunan burjuvazisini de rahatsız etmektedir.

Bu politikalar; değişik sol kanat güçler, hatta bir kısım komünist güçler tarafından, SYRIZA'nın seçim zaferini erken kutlamanın ne kadar yanlış olduğunu göstermiştir.

Bildiri, Yunan hükümetinin emperyalist güçlerin Ortadoğu'ya yönelik saldırgan politikalara ortak olmasını kınamaktadır.

16 NİSAN 2015

HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ, ALTI SOSYALİST PARTİSİNİN BİRLEŞME KARARINI ALKIŞLIYOR

Hindistan Komünist Partisi Ulusal Sekreteryası, 16 Nisan 2015 tarihinde aşağıdaki bildiriye yayınladı.

Hindistan Komünist Partisi, Narendra Modi tarafından yönetilen NDA hükümetinin politikalarına karşı Janata Dal ismiyle, birlikte savaşım sürdüren 6 sosyalist partinin bir çatı altında birleşmesini alkışlamaktadır. Altı sosyalist partinin birleşmesi, ülkede süren demokrasi ve laiklik savaşımına olduğu kadar ulusal birliğin sağlanmasına da katkı sunacaktır. Ayrıca hükümetin sürdürdüğü liberal politikaları dizginlemeye hizmet edecektir.

HKP, yeni Janata oluşumunu bütün demokrasi ve ilerlemeden yana güçlerle birlikte laiklik, demokrasi, ifade özgürlüğü, işçi sınıfı ve köylülüğün çıkarları doğrultusunda birlikte davranmaya çağırıyor.

KARDEŞ PARTİLERDEN

MISIR KOMÜNİST PARTİSİ VE YEMEN SOSYALİST PARTİSİ ORTAK ÇAĞRISI

Yemen'e müdahale eden yabancı güçler; derhal ülkeyi terk edin! Ve Yemen yasal hükümeti ülkede barışı sağlamak için derhal taraflar ile diyalogu başlatın!

15 Nisan 2015 tarihinde, Mısır Komünist Partisi Genel Sekreter Yardımcısı Mohammed Mikhlafi ve Yemen Sosyalist Partisi Merkez Komitesi Politik Bürosu Üyesi başkanlığında oluşan bir heyet Mısır Komünist Partisi'nin Kahire'deki merkez ofisinde bir araya geldiler.

İki kardeş parti Yemen'deki durumu değerlendirdiler. Yemen Sosyalist Partisi'nin Yemen'deki krizin çözülmesi için ülkeye saldıran yabancı güçlerin saldırıya derhal son vermesini, Yemen'de faaliyet sürdüren politik güçlerin bir araya gelerek ülkenin geleceğine dair ortak bir tavır almalarını isteyerek ulusal bütünlüğün devamı konusunda ortak tavır almaları çağrısında bulundular.

İki kardeş parti Yabancı güçlerin ülkeye yaptıkları saldırıya bir an önce son verilmesi konusunda ortak çağrıda bulundular.

Ayrıca Yemen Sosyalist Partisi'nin;

Yemen'in parçalanması ve iç savaşa sürüklenmesine karşı

Yemen'in bölgesel ya da uluslararası emperyalist politikaların doğrultusunda mezhepsel temelde ayrıştırılarak ulusal bütünlüğünün bozulmasına,

İç savaş ve dış savaş ile ülkenin ekonomik bir yıkımına karşı; ülkeyi terk eden vatandaşların tekrar ülkeye dönmesi konusunda ve komşu ülkeler ile barış içinde bir arada yaşama ilkesini yaşama geçirmek için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ve bölgesel olarak faaliyet yürüten Arap Birliği ve Körfez İşbirliği'nin derhal görev başına çağrısını, iki kardeş parti olarak yenilediler.

Ayrıca iki kardeş parti, Yemen Sosyalist Partisi'nin Mısır'daki ilerici ve sol partiler ile ortak toplantı yapması, Yemen halkının birliğinden yana olan güçler ile Yemen Sosyalist Partisi'nin daha çok diyalog kurması konularında ortak karar aldılar.

UKRAYNA KOMÜNİST PARTİSİ BİLDİRİSİ

Ukrayna Güvenlik Servisi'nin, Ukrayna komünistlerinin lideri Perto SYMONENKO hakkında uydurma gerekçeler ile kovuşturma başlaştığının bilgisini almış bulunmaktayız.

Güvenlik servisinin başı olan Valentin Nalyvaychenko, sözüm ona Komünist Partisi üyelerinin terörist eylemlere karıştığı yönünde basına demeç verdi.

Ukrayna Komünist Partisi yaptığı açıklamada; bu tür suçlamaların amacının sadece komünistlere değil tüm ülkedeki muhalif güçlere karşı gözdağı vermek gayesi

güttüğünün açık olduğunu, böylesi saldırı ile muhalif güçleri sindirmeyi ve kendi diktatörlüğünün emrine almayı hedeflediği belirtti.

Parti, tüm Avrupa'daki komünist ve işçi partilere çağrıda bulunarak, Ukrayna'da inşa edilmek istenen diktatörlüğe ve ülkedeki savaşı durdurmak için daha fazla işbirliği çağrısında bulundu.

"Bugün Ukrayna'da horlatılan faşizmi durdurmasak, savaş ateşi tüm Avrupa'yı Saracak!"

ATILIM'dan**PARTİ YAŞAMI***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Mart 1979 tarihli sayısından alınmıştır.***AJİTASYON**

Parti basınında ajitasyonun yeri nedir? Partinin politik rotasında yurtta ve dünyadaki başlıca bir olayı, gelişmeyi ele almak, aydınlatmak, böylece yığınları eğitmek, örgütlemek ve partinin koyduğu devrimci görevlerin çözümünü için eyleme yöneltmek.

Yurt çapında yayılan proleter devrimci bir organda ajitasyon, Lenin'in deyimiyle, "işçilerin tepkilerini, işçi grevlerini, proleter savaşın öteki biçimlerini, politik baskıların her türlü görünüş biçimini sürekli yansıtmak ve bu olguların her birinden, uzak amaç sosyalizm açısından, proletaryanın görevleri açısından belirli sonuçlar çıkarmak" görevini üstlenir.

Ajitasyon, konusunu tekil, somut, güncel olaylardan alır. İçeriğini, yönünü, Marksçı-Leninci ilkeler, parti politikası belirler. Biçimini, yöntemini somut koşullara uydurur. Parti basını, başarılı ajitasyonu ülke çapında yaygınlaştırır.

Lenin komünistlere sabırla yığınlara yönelmeyi, her katmanın, her işyerinden işçilerin, emekçilerin özelliklerini öğrenmeyi, onların yaşamlarıyla, savaşlarıyla sıkı sıkıya bağlanmayı salık verir. Yığın içinde politik

çalışmayı inandırıcı, kanıtlayıcı bir biçimde, anlaşılır, açık bir dille, somut ve özlü konuşarak, yazararak yürütmeyi öğütler. Kimileri bunu pasif, kuru, "ruhsuz" yazmak olarak anlıyor. Böylelikle ajitasyon düzeyi düşük yazılar çıkıyor. Oysa ajitasyonun başarılı olması, onun tek düze değil canlı, kimi zaman coşturucu bir deyişle yazılmasına, burjuvaziye, oportünizmekarşı ideolo-

jik savaşı vurucu, militanca yürütmesine bağlıdır. Savaşkan olmayan, kendine güvenmeyen ajitasyon amacına ulaşamaz.

Komünist Partisi'nin politikasının doğruluğuna yığınları kendi deneylerinden çıkararak inandırmak, yığınların devrimci bilincini, eylemliliğini geliştirmek gerek. Bunun için hem onların güncel, yakıcı istemleri için çıkışlarını ekonomik savaşlarını, politik savaşla bağlamak, hem de "çok yönlü politik açıklamalarda bulunmak" gerekir. Hükümetin tekellerle uzlaşan, faşist tehlikeye yol açan politikasını yığınlara göstermek. Baş vuruşu emperyalizme, hükümeti devirmek isteyen gerici-faşist güçlere yöneltmek. Emperyalist baskılara, faşist tehlikeye, sıkıyönetime, politik baskılara karşı tepkileri var güçle desteklemek. Halk yığınlarının devrimci sesi olacak, onları harekete geçirecek bu içerikte etkin ajitasyonu yoğunlaştırmak gündemdedir.